

[Kjeld Olesen.]

personer, og det er partier. Her vil jeg svare: den diskussion er vi for længst holdt op med at deltage i. Det gjorde vi såmænd efter første runde hos statsministeren, hvor vi måtte konstatere, at regeringen ikke ønskede at følge vort råd umiddelbart efter valget, nemlig at træde tilbage. Så sagde vi: så skal vi ikke diskutere det her mere, så konstaterer vi, at regeringen vil fortsætte. Det, det nu drejer sig om, er: kan vi finde frem til en politik, der kan bære igennem?

Det har vi forsøgt. Vi har ikke på noget tidspunkt sagt nej, når f. eks. statsministeren inviterede os til en forhandling. Det, vi bare må konstatere under denne debat, efter at forhandlingsrunderne er overstået, er, at statsministeren ikke evnede at føre disse forhandlinger på en sådan måde, at man kunne skabe resultater. Det er det, det drejer sig om, og ikke spor andet.

Da er det, vi må konstatere, at for at vi kan komme videre, for at vi kan gå i gang med arbejdet i dette folketing, så er det nødvendigt at få gennemført — og helst meget hurtigt — det, der betegnes som frie forhandlinger. Hvorfor? Jo, for hvis vi ikke kommer igennem med frie forhandlinger, så når vi ganske simpelt ikke den samarbejdsløsning, der, som jeg tidligere har sagt det, kan bære igennem. Man kan stille det op på mange måder og komme med bekvemmelige betragtninger her fra talerstolen, men man kommer ikke udenom, at frie forhandlinger kun kan føres, hvis regeringen træder tilbage. Derfor bliver jeg nødt til at sige: det er ikke noget mistilidsdagsordensforslag, vi er kommet med, thi hvis det havde været dette, så er jeg næsten sikker på, at det ikke ville have samlet et flertal i dette folketing, mens jeg har en fornemmelse af, at der bliver flertal for det forslag, vi har stillet

Derfor er det, vi stiller det, og derfor er det, vi håber det bliver vedtaget.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke synes, det var videre klogt af venstres ordfører at snakke om, hvilke partier der anbefalede vort forslag. Statsministeren var også inde på det. Jeg går ud fra, at statsministeren, at venstre ikke ønsker at komme i bås med f. eks. det fremskridtsparti, der så ivrigt støtter regeringen, og derfor tror jeg, man

skal holde op med at prøve at finde ud af, hvilke kombinationer der her er tale om.

En af mine fæller i den socialdemokratiske gruppe, hr. Per Hækkerup, holdt et meget tankevækkende indlæg den 5. december, hvori han sagde, at det gælder om ikke at grave grøfter, underforstået: arbejdet ligger og venter. Vi stiller ikke forslag for at grave grøfter, og vi beklager bemærkninger fra andre, der ligesom er med til at grave grøfter, men vi stiller forslag for at få sat noget i gang, og vi kan ikke se, at vi kan få tingene i gang uden den fremgangsmåde, som vi her foreslår.

Endelig skal jeg om de stillede ændringsforslag sige, at vi må stemme imod det ændringsforslag, som er foreslået af hr. Schlüter. Det er jo blot at fortsætte i den gamle skure. Det har vi forsøgt én gang, det gik ikke. Og må jeg endelig sige om det ændringsforslag, hr. Wilhjelm har stillet, at det må vi også stemme imod. Vi ønsker en så bred regering som muligt, men det ligger i sagens natur: afgørende for dens bredde er, hvilken politik hvor mange partier kan blive enige om.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Statsministeren sagde, at det jo ikke er nogen helstøbt gruppe, der står bag ved dagordensforslaget. Det vil jeg gerne bekræfte, det er det ikke. Det er ikke nogen helstøbt gruppe, det fremgår jo allerede af den måde, man har begrundet sin stilling til dagsordensforslaget på, men hvad statsministeren ikke synes at have haft i erindring, da han sagde dette, var, at bag de forhandlinger, statsministeren indtil nu har ført, har der heller ikke stået nogen helstøbt gruppe. Det er det, der sådan set er det karakteristiske — og for mit vedkommende siger jeg gerne: det tragiske — ved den nuværende situation.

Må jeg minde om, at hr. Glistrup på fremskridtspartiets vegne i en af de første diskussioner, vi havde efter valget, sagde, at det, fremskridtspartiet var tilhænger af, var et lønstop, men man var imod et prisstop og et avancestop. Må jeg minde om, at hr. Glistrup — og statsministeren gjorde det selv før valget — sagde, at det var en latterlig narresut, eller noget i den retning, med regeringens forslag om erstatning for dyrtids-